02/08/2025

“Ο Άρτος της Ζωής”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμα της Κυριακής, 3 Αυγούστου 2025, της Ιερά Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, για την Κυριακή Η’ Ματθαίου:

Ὁ χορτασμὸς τοῦ πεινασμένου λαοῦ στὴν Παλαιστίνη ἀποτελοῦσε σημάδι μεσσιανικό: Αὐτὸς ποὺ δίνει τροφὴ στὰ πλήθη καὶ μάλιστα μὲ τρόπο ὑπερφυσικὸ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Γι’ αὐτὸ καὶ τὴ στιγμὴ τοῦ συγκλονιστικοῦ πειρασμοῦ μετὰ τὴ βάπτιση λέγει ὁ σατανᾶς στὸν Χριστό: «Ἂν εἶσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πὲς νὰ γίνουν αὐτὲς οἱ πέτρες ψωμιά», γιὰ νὰ λάβει τὴν ἀπάντηση: «Ὁ ἄνθρωπος δὲν ζεῖ μόνο μὲ τὸ ψωμὶ ἀλλὰ μὲ κάθε λόγο ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ». Ὡστόσο, ὅταν ὁ ἴδιος ἔκρινε πὼς ἦλθε ἡ κατάλληλη στιγμή, ἔκανε τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καὶ χόρτασε πέντε χιλιάδες λαοῦ.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀφηγοῦνται ὅλοι οἱ εὐαγγελιστές, ὄχι μόνο γιατί εἶναι ἐντυπωσιακὸ καὶ μοναδικὸ στὸ εἶδος του, ἀλλὰ γιατί κρύβει μέσα τοῦ ἕνα

βαθύτερο συμβολισμὸ καὶ ἕνα οὐσιαστικότερο περιεχόμενο. Ἐὰν ἀποτελεῖ θαῦμα τοῦ μίσους καὶ τῆς κακίας, ποὺ ἐκπλήσσει ὅλους μας, τὸ ὅτι σήμερα μὲ τόσο πλοῦτο καὶ μὲ τόσες παραγωγικὲς πηγὲς στὸν κόσμο ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ὑποσιτίζονται καὶ πεθαίνουν ἀπὸ πείνα, ἄλλο τόσο καὶ μάλιστα πολὺ μεγαλύτερο εἶναι θαῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι μὲ πέντε ψωμιὰ καὶ δυὸ ψάρια χορταίνουν πέντε χιλιάδες ἄνθρωποι!

Στὸ θαῦμα αὐτό, ἡ Ἐκκλησία ἀναγνώρισε τὴν προτύπωση τοῦ «ἄρτου τῆς ζωῆς», τῆς πραγματικῆς τροφῆς ποὺ ὅποιος τὴν τρώγει ζεῖ αἰώνια, χωρὶς νὰ φοβᾶται τὴν πείνα καὶ τὸν θάνατο. Καὶ ὁ ἄρτος αὐτὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ποὺ προσφέρεται γιὰ νὰ ζήσει ὁ κόσμος. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εὐθὺς μετὰ τὴ διήγηση τοῦ θαύματος, παραθέτει μία ὁμιλία τοῦ Χριστοῦ περὶ θείας Εὐχαριστίας, στὴν ὁποία λέγει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Αὐτὸς ποὺ τρώει τὴ σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου ἔχει ζωὴ παντοτινή, κι ἐγὼ θὰ τὸν ἀναστήσω τὴν ἔσχατη ἡμέρα». Πολὺ σοφὰ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας χαρακτήρισαν τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ «φάρμακο ἀθανασίας», γιατί ἡ τροφὴ αὐτὴ δὲν χορταίνει τὶς ὑλικὲς ἀνθρώπινες ἀνάγκες ἀλλὰ τὴν πείνα καὶ δίψα τῆς αἰωνιότητας.

Ὁ λαὸς βλέπει στὸν πολλαπλασιασμὸ τῶν ἄρτων τὴν ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν του καὶ σπεύδει νὰ ἀνακηρύξει τὸν ἰσχυρὸ προστάτη του βασιλιά. Ὁ Χριστὸς ὅμως ξεφεύγει ἀπ’ ἀνάμεσά τους καὶ πηγαίνει στὸ ὄρος νὰ προσευχηθεῖ. Τὸ μήνυμα τῆς περικοπῆς μπορεῖ νὰ συνοψιστεῖ στὰ ἑξῆς: Ὁ Χριστὸς δὲν ἐκπροσωπεῖ ἁπλῶς μία ὡραία καὶ ὑψηλὴ διδασκαλία ποὺ ἐξυψώνει ἠθικά τους ἀνθρώπους, οὔτε εἶναι αὐτός πού λύνει τά προβλήματα τῆς ἐπιβίωσης, ἀλλά ὁ Ἄρτος τῆς ζωῆς, τό φάρμακο τῆς ἀθανασίας. «Ἐὰν τὶς φάγη ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰώνα».